09/03/2026

Φθιώτιδος Συμεών: «Γνωρίζεις αγαπώντας και αγαπάς γνωρίζοντας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου παραλίας Ραχών, στην καρδιά της παραθαλάσσιας Ανατολικής Φθιώτιδος, τίμησε σήμερα τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, αναπληρώνοντας με αυτόν τον τρόπο και την φετινή του απουσία από την πανήγυρη της ενορίας, καθώς την 25η Ιανουαρίου συμμετείχε στην Καστοριά στο Πολυαρχιερατικό Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας κυρού Γρηγορίου του Γ΄.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Όλη αυτή η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, την οποίαν ήδη διάγουμε και βρισκόμαστε στη Β’ Κυριακή των Νηστειών σήμερα, είναι μία περίοδος η οποία μας οδηγεί στο Χριστό, είναι μία περίοδος, μία μέθοδος, μία εργασία πνευματική, προκειμένου ο άνθρωπος να συναντήσει τον Χριστό. Άλλωστε όλη η ζωή μας έχει αυτό το σκοπό και αυτό τον προορισμό, πώς θα ενωθούμε με τον Χριστό, πως θα γίνουμε ένα με τον Χριστό, πώς θα χριστοποιηθεί η ζωή μας, πώς θα φανερώνεται ο Χριστός μέσα στη ζωή μας και πώς θα ζήσουμε αυτή την αγάπη με τον Χριστό πέρα και πάνω από τον θάνατο, στην αιωνιότητα.

Κρίσιμο όμως διακύβευμα μέσα στην ιστορία είναι ποιος είναι αυτός ο Χριστός, ποιο είναι το πρόσωπο του Χριστού, πώς η Ορθοδοξία βιώνει εμπειρικά, ζει πρακτικά και θεολογεί με ακρίβεια το πρόσωπο του Χριστού, γιατί από την πρώτη στιγμή της ένσαρκης παρουσίας Του αμφισβητήθηκε το πρόσωπο του Χριστού και αμφισβητείται ακόμη και σήμερα.

Πολλοί μιλούν για το Χριστό. Πολλοί λένε ότι πιστεύουν στο Χριστό. Το ερώτημα είναι σε ποιον Χριστό πιστεύουν. Στον Χριστό της Ορθοδοξίας ή σε ένα Χριστό φτιαγμένο κομμένο και ραμμένο σε προδιαγραφές εγωκεντρικές, όπως ο καθένας θέλει να τον φαντάζεται και να τον ονειρεύεται.

Γι’ αυτό το λόγο την Α’ Κυριακή των Νηστειών την προηγούμενη που μας πέρασε η Αγία μας Εκκλησία την αφιέρωσε στην Ορθοδοξία, η προηγούμενη Κυριακή ήταν η Κυριακή της Ορθοδοξίας και ουσιαστικά η Εκκλησία μας εόρτασε τον θρίαμβο της αλήθειας απέναντι στο ψεύδος, ιδιαίτερα κατά την πρώτη χιλιετία, όπου αμφισβητήθηκε το πρόσωπο του Χριστού, θεωρήθηκε από τον Άρειο και πολλούς ακόμη άλλους αιρετικούς ότι ήταν ένα απλά τέλειο κτίσμα και όχι ομοούσιος τω Πατρί, δηλαδή τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αλλά ένα κτιστό δημιούργημα.

Αυτή η αίρεση είχε πολλές παραλλαγές μέσα στην ιστορία της πρώτης χιλιετίας και μία εξ αυτών ήταν και η αμφισβήτηση της δυνατότητας αυτής της σαρκωμένης αγάπης του προσώπου του Χριστού να εικονίζεται, εξ' ού και η Εικονομαχία, η οποία οδήγησε την αυτοκρατορία σε μεγάλη αναστάτωση, σε μεγάλη σύγκρουση για πάνω από 100 χρόνια. Όμως οι αιρέσεις δεν έπαψαν παρά τη νίκη της αλήθειας απέναντι στο ψεύδος και οι αιρέσεις δεν είναι θεωρητικές μόνο αποκλίσεις, δεν είναι πρόβλημα διατυπώσεων η αίρεση.

Είναι η επιλογή λανθασμένης στάσης ζωής. Το τι επιλέγει κανείς, σε ποιον Θεό πιστεύει, αυτό έχει αντίκρισμα και στον τρόπο με τον οποίο ζει, στον τρόπο με τον οποίο πορεύεται. Αν άνθρωπος δεν πιστέψει ότι ο Θεός έγινε για την αγάπη του άνθρωπος, δεν θα μπορέσει να πιστέψει ότι μπορεί και ο ίδιος ο άνθρωπος να γίνει κατά χάριν Θεός. Θα θεωρεί ότι είναι ένα ευτελές κτίσμα.

Αυτό υφίσταται ο άνθρωπος σήμερα, έτσι το μεταχειρίζονται οι ισχυροί του κόσμου, έτσι το μεταχειρίζονται όσοι έχουν οικονομική ισχύ και κυριαρχία, έτσι μεταχειρίζονται τον αδύναμο, την γυναίκα, το παιδί που βιώνει και υφίστανται κακοποιητικές συμπεριφορές, γιατί όσοι φέρονται έτσι στο ανθρώπινο πρόσωπο σημαίνει ότι δεν μπορούν να φανταστούν, δεν μπορούν να πιστέψουν, δεν μπορούν να αποδεχθούν ότι αυτός ο άνθρωπος είναι κατά χάριν Θεός, εικονίζει τον Θεό τον ίδιο και όταν ο άνθρωπος φέρεται με βία στον άλλον άνθρωπο, ουσιαστικά φέρεται με βία απέναντι στον ίδιο τον Θεό, σταυρώνει για μία ακόμη φορά τον Θεό, τον οδηγεί στο Γολγοθά και στον θάνατο.

Αυτό πράττει όποιος προσβάλλει την ανθρώπινη ύπαρξη και αυτό αναδεικνύει πόσο σημαντικό είναι και ανθρωπολογικά και κοινωνιολογικά να έχουμε την ορθή πίστη για το πρόσωπο του Χριστού, ώστε να μπορούμε να αντιληφθούμε αυτό τον απλό λόγο της Εκκλησίας και δη των μοναχών «Είδες τον αδελφό σου; Είδες Κύριον τον Θεό σου». Να μπορείς να συναντάς στον άλλον αδελφό τον ίδιο τον Χριστό.

Όμως η αμφισβήτηση του προσώπου του Χριστού, η δυνατότητα να γνωρίσει κανείς τον Χριστό, να ενωθεί μαζί Του, να γίνει ένα μαζί Του, συνεχίστηκε και στη δεύτερη χιλιετία, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο σήμερα Β' Κυριακή των Νηστειών μετά την Κυριακή της Ορθοδοξίας έρχεται η Αγία μας Εκκλησία να μας παρουσιάσει ένα κομβικό πρόσωπο που η θεολογία του, η μαρτυρία του, η παρουσία του αλλά και η ποιμαντική του απετέλεσε σταθμό ώστε να διαφυλαχθεί η Ορθοδοξία κατά τη δεύτερη χιλιετία και το πρόσωπο αυτό είναι ο μεγάλος Ιεράρχης της Θεσσαλονίκης, ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο όποιος είχε να αντιμετωπίσει μετά τον σχίσμα μία λαίλαπα ορθολογισμού, μία λαίλαπα στείρας νομικής δικανικής σκέψης που εξέφραζε ο τότε δυτικός κόσμος, είχε να αντιμετωπίσει μπροστά του θεωρίες ορθολογιστικές, οι οποίες δεν μπορούσαν να

δεχθούν ότι ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, ότι ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει το Θεό όχι κατά την ουσία Του γιατί είναι αμέθεκτος κατά την ουσία του, ακατάλειπτος, απερινόητος, ακατανόητος, αλλά να γνωρίσει τον Θεό μέσα από τις ενέργειες Του.

Η διάκριση μεταξύ ουσίας και ενεργειών απετέλεσε κορυφαία όχι απλώς θεωρητική αλλά εμπειρική κατάθεση του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, όπου ακριβώς αυτή η μάχη που έδωσε υπέρ των «ιερώς ησυχαζόντων», η μάχη που έδωσε για να πείσει τον τότε κόσμο ότι τον Θεό δεν τον γνωρίζει κανείς μέσα από διδακτορικά και έρευνες και βιβλιογραφία, ότι τον Θεό δηλαδή κανείς δεν θα το γνωρίσει και δεν θα τον συναντήσει νοησιαρχικά, με λίγα λόγια ο Θεός δεν είναι μόνο για μία ελίτ που έχει πρόσβαση στη γνώση, στη μόρφωση, μόνο για τους διανοούμενους, για μία ξεχωριστή κάστα ανθρώπων εκλεκτών που μετέχουν σε ένα forum ιδεών, αξιών ή πολιτισμών, αλλά ο Θεός έρχεται και δίνει τη δυνατότητα στον κάθε άνθρωπο να Τον γνωρίσει μέσα από τις ενέργειες Του, μέσα από τη μέθεξη και μετοχή στις άκτιστες ενέργειες του Θεού, η οποία μετοχή είναι ανοιχτή για κάθε άνθρωπο.

Μπορεί ένας άνθρωπος να είναι αγράμματος κατά κόσμο, να μην έχει εγκύκλια μόρφωση, μπορεί ένας άνθρωπος να είναι άσημος, αφανής, να βρίσκεται στο περιθώριο της κοινωνίας και παρά ταύτα να έχει βαθιά γνώση του Θεού, να ζει τον Θεό μέσα του και να το φανερώνει στη ζωή του κι αυτό επιτυγχάνεται με την ανάπτυξη μιας τεράστιας ανθρωπολογικής, οντολογικής, θεολογικής και εσχατολογικής αλήθειας, την οποία διατύπωσε ιδίως ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ότι τον Θεό μπορεί να Τον γνωρίσει κανείς μέσα στην καρδιά του, εάν καθαρίσει το χώρο της καρδιάς του όχι μέσα από τη νόηση, αλλά μέσα από την ασκητική της αγάπης.

Κέντρο τελικά της ζωής, κατά την Ορθοδοξία, όπως εορτάζουμε σήμερα με τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά, δεν είναι το μυαλό, αλλά το κέντρο βρίσκεται στην καρδιά του, βρίσκεται στον εσωτερικό του κόσμο κι αν ο άνθρωπος δεν καθαρίσει τον εσωτερικό «τον κρυπτό της καρδίας» κόσμο, εάν ο άνθρωπος δεν δουλέψει, δεν εργαστεί μέσα του, στον εσωτερικό άνθρωπο, στον άνθρωπο τον οποίο αποτελούν και απαρτίζουν και δημιουργούν οι αξίες, τα ιδανικά, το ήθος, η στάση της ζωής, το τι αγαπά, ποιος είναι ο θησαυρός που έχει μέσα του, ποιες είναι οι προτεραιότητες που έχει μέσα του, δεν θα λυθεί το πρόβλημα του κόσμου ούτε θα μπορέσει ποτέ ο άνθρωπος να συναντήσει πραγματικά τον Θεό, δεν θα μπορέσει να ταυτίσει τη γνώση με την αγάπη, διότι τελικά αυτή είναι η Ορθοδοξία:

Γνωρίζεις τον Θεό όσο Τον αγαπάς. Γνωρίζεις τον άνθρωπο όσο τον αγαπάς και αν δεν τον αγαπάς δεν θα τον γνωρίσεις ποτέ. Γνωρίζεις αγαπώντας και αγαπάς γνωρίζοντας. Άνθρωπο που δεν αγάπησες δεν θα τον μάθεις ποτέ, δεν θα μπορέσεις ποτέ να μπεις στο δικό του κόσμο, δεν θα μπορέσεις ποτέ να δεις τον

κόσμο με τα δικά του ματιά. Δεν θα μπορέσουμε ποτέ άνευ της αγάπης να οδηγηθούμε ούτε στη γνώση του Θεού ούτε στη γνώση του συνανθρώπου».

Στην Θεία Λειτουργία παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Στυλίδος κ. Ιωάννης Αποστόλου, ο Πρόεδρος Ραχών κ. Χρήστος Σολόπουλος, πολλά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου καθώς και ο τ. Αντιπεριφερειάρχης και τ. Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, τον οποίο μάλιστα ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τίμησε για την καθοριστική του συμβολή στην οριστική επίλυση πολυχρόνιας δικαστικής εκκρεμότητας του νομικού προσώπου του ενοριακού ιερού ναού, την οποία ο κ. Καραΐσκος προσφάτως ανέλαβε, αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς, και ως έγκριτος νομικός και δικηγόρος την έφερε σε αίσιο πέρας.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, στον αύλειο χώρο του εκεί Παραρτήματος του Ωδείου «Γερμανός ο Μελωδός», η μικρή παιδική χορωδία υπό την διεύθυνση της μουσικοδιδασκάλου κ. Αικατερίνης Κωνσταντίνου απέδωσε χριστιανικούς ύμνους και τραγούδια προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου και όλων των παρευρισκομένων.

